

Меморіал

ЮРІЙ ПЕТРОВИЧ СЛИВИНСЬКИЙ

Короткий життєпис

Минає уже десять років, як відійшов у вічність знаний педагог Львівської національної музичної академії ім. М.В. Лисенка, етномузиколог-транскриптор, збирач народномузичної творчості, громадський діяч Юрій Петрович Сливинський. Добру пам'ять про Вчителя та Науковця плекає немала когорта його учнів-послідовників та колег з професорсько-викладацького корпусу. Водночас професійний доробок Юрія Сливинського ще досі належно не поцінований. Дотепер опубліковано лише декілька наукових розвідок чи повідомлень про нього¹. Проте в цих дослідженнях недостатньо звернуто увагу на біографічні моменти (загалом) та становлення Ю. Сливинського як педагога та науковця, зокрема транскриптора. З огляду на це, варто б заповнити ці прогалини бодай би в тій частині, яку описує в своїй автобіографії сам Ю. Сливинський².

---

¹ Ось важливіші з них: Добрянська Ліна. Полісько-волинські дослідження Юрія Сливинського : Експедиція Львівської консерваторії 1972 року / Ліна Добрянська // Динаміка фольклорного виконавства : матеріали науково-практичної конференції до 30-річчя кафедри музичного фольклору (Рівне, 26-27 лютого 2009 р.) / Ред. кол. Р. І. Дзвінка та ін.. – Рівне, 2009. – С. 51-58; Добрянська Ліна. Юрій Сливинський. Мелогографія збірника Оскара Кольберга „Покуття” : Показчик / Ліна Добрянська // Етномузика: Збірка статей та матеріалів. – Львів, 2011. – Число 7 (2010). – С. 89-79. – (Наукові збірки Львівської національної музичної академії ім. М. Лисенка. – Вип. 26); Добрянська Ліна, Довгалюк Ірина. Кафедра музичної фольклористики / Ліна Добрянська, Ірина Довгалюк // Сторінки Львівської державної музичної академії ім. М.В. Лисенка. – Львів, 2003. – С. 169-178; Рибак Юрій. Поліська експедиція Юрія Сливинського в контексті подальших теренових досліджень: деякі порівняльні спостереження / Юрій Рибак // Етномузика: Збірка статей та матеріалів. – Львів, 2014. – Число 10 (2013) / Упор. Б. Луканюк. – С. 12-24. – (Наукові збірки Львівської національної музичної академії ім. М. Лисенка. – Вип. 33).

² Дані подано на основі особової справи за № 21, яка належить до „Особової справи професорсько-викладацького складу відрахованих на протязі 1990-1998 років на букви „О”–„Ю””, що наразі зберігається в архіві ЛНМА ім. М.В. Лисенка.

Отже, Юрій Петрович Сливинський народився 1 грудня 1926 року у м. Ярослав (тепер Жешувського воєводства Польщі). Там же закінчив гімназію. Далі, зі зрозумілих причин, з автобіографії випадає певний період – другої світової війни, – про який правдива інформація в „советські” часи була строго заборонена. Та вже в перший повоєнний рік, у квітні 1946 року, Ю. Сливинський разом із родиною внаслідок сумнозвісного примусового переселення опинився в м. Станіслав (зараз Івано-Франківськ).

У цьому ж році вступив до Станіславського музичного училища (тепер – Івано-Франківське музичне училище ім. Д. Січинського) на фортепіанний відділ. Ще навчаючись, із червня 1948 року розпочав свою трудову діяльність. Спочатку, йдучи стопами батька (він був бухгалтером), працював рахівником головної бухгалтерії паровозоремонтного заводу, а згодом, з вересня 1949 року, перейшов на роботу за творчим покликанням – акомпаніатором музичного училища.

Після закінчення музучилища з відзнакою у 1950 році Ю. Сливинський уже разом з дружиною переїхав до Києва, де вступив на композиторський факультет Київської консерваторії (тепер Національної музичної академії України ім. П. Чайковського). Із січня 1951 року влаштувався там працювати акомпаніатором. У цьому ж році, з вересня, перейшов на посаду педагога та акомпаніатора музичної школи, пропрацювавши там до серпня 1957 року. Щоправда, він так і не завершив згаданий вищий навчальний заклад через низку причин (зокрема, побутових), який покинув після третього курсу навчання ще в 1953 році.

Указані мотиви спонукали Ю. Сливинського в 1957 році повернутися до Станіслава, де він з вересня влаштувався педагогом та концертмейстером у музичній школі та за сумісництвом педагогом музично-теоретичних дисциплін у музичному училищі. Там пропрацював аж до серпня 1969 року. Та прагнення до здобуття вищої музичної освіти не покидало Ю. Сливинського.

Уже в 1961 році він вступив до Львівської державної консерваторії на заочне відділення теоретико-композиторського факультету за спеціальністю музикознавство, і після її закінчення, в 1967 році, здобув кваліфікацію викладача музично-теоретичних дисциплін. Саме на цей період, треба гадати, і припадають перші поважні зацікавлення Ю. Сливинського музичним фольклором. Принаймні, про це свідчить його дипломна робота „Гуцульські весільні пісні”, виконана під керівництвом Володимира Гошовського.

Після звільнення з роботи за власним бажанням щойно згаданого наставника, Ю. Сливинського зарахували спочатку (у травні 1969 року) на посаду викладача курсу народної творчості з погодинною оплатою, а згодом – у серпні цього ж року – завідувача кабінетом народної творчості. Перебуваючи на посаді керівника „фольклорного кабінету”¹, уже у вересні 1970 року Юрій Петрович був зарахований ще й на посаду викладача кафедри теорії та композиції з погодинною оплатою. Та вже з вересня 1971 року його звільнили з посади завідувача фольклорного кабінету й перевели на ставку старшого викладача кафедри теорії музики та композиції. Попри це, на громадських засадах почав виконувати функцію наукового керівника фольклорної секції Студентського науково-творчого товариства при ЛДК ім. М. Лисенка. На посаді старшого викладача (зостаючись беззмінним керівником фольклорної секції СНТТ) пропрацював на різних кафедрах (що залежало від їх перейменування чи відокремлення) аж до виходу на пенсію 30 червня 1988 року.

Окрім того, Ю. Сливинський був довший час позаштатним консультантом на громадських засадах при Львівській обласній організації Товариства охорони пам’яток історії та культури, а також – позаштатним методистом Обласного науково-методичного центру. Неодноразово виступав з лекціями на обласних семінарах художніх керівників самодіяльних хорових колективів. Мав постійні контакти з викладачами Івано-Франківського та Дрогобицького педінститутів, Львівського та Івано-Франківського музичних училищ у справі надання методичної допомоги з викладання курсу народної музичної творчості.

Згодом, вже будучи пенсіонером, Ю. Сливинський повернувся на роботу в ЛДК ім. М. Лисенка, де працював із погодинною оплатою на різних кафедрах та в Проблемній науково-дослідній лабораторії музичної етнології. Остаточо припинив трудову діяльність 30 червня 1995 року. Однак, треба зауважити, переселившись у с. Дора Надвірнянського району Івано-Франківської області, де доживав свого віку, був дяком сільської церкви.

Покинув цей світ Ю. Сливинський 10 жовтня 2003 року.

Василь Коваль

---

¹ Тут треба зауважити, що в архівних матеріалах ЛДК немає однотайності в найменуванні навчального підрозділу: чи це був фольклорний кабінет, чи кабінет народної творчості, чи якийсь інший? – важко збагнути, бо навіть на одній сторінці наказу чи звіту могли фігурувати різні назви. Щоправда, наказом ректора з 1 березня 1966 року було створено (легалізовано) саме Кабінет народної творчості, який до того працював на громадських засадах.